

Πύλη καὶ ἐκείνη τῶν δυνάμεων τούτων, πρὶν ἢ καταφύγωσιν εἰς τὴν χρῆσιν τῆς βίας, ἤθελον φέροι τὰ συμβαλλόμενα μέρη εἰς θέσιν ἵνα προλάβωσι τὸ ἔσχατον τοῦτο μέτρον διὰ τῆς μεσιτευτικῆς αὐτῶν ἐνεργείας».

Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχει ἀξίαν ὅλως ἐξαιρετικὴν· θέλομεν δ' ἰδεῖ, μετὰ τινὰς σελίδας, τὴν Πύλην ἐπικαλουμένην αὐτὸ ἀργότερον, κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου· ἀλλ' αἱ δυνάμεις δὲν ἀπήντησαν εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην.

Ἄρθρ. 9. «Ἡ Α. Μ. ὁ σουλτάνος, ἐν τῇ σταθερᾷ μερίμνῃ του περὶ τῆς εὐτυχίας τῶν ὑπηκόων αὐτοῦ, χορηγήσας φερμάνιον, ὅπερ βελτιοῦν τὴν τύχην των, ἄνευ διακρίσεως φυλῆς ἢ θρησκευματος, καθιερόνει τὰς γενναίας προθέσεις του πρὸς τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς τοῦ κράτους αὐτοῦ· θέλων δ' ἵνα δώσῃ νέον δείγμα τῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον αἰσθημάτων του, ἀπεφάσισε νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὰς συμβαλλόμενας δυνάμεις τὸ ῥηθὲν φερμάνιον, ἐκουσίως προερχόμενον ἐκ τῆς κυριαρχικῆς αὐτοῦ θελήσεως. Αἱ συμβαλλόμεναι δυνάμεις ἐπιβεβαιούσι τὴν ὑψηλὴν ἀξίαν τῆς κοινοποιήσεως ταύτης. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν θὰ ἡδύνατο, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, νὰ δώσῃ τὸ δικαίωμα εἰς τὰς ῥηθείσας δυνάμεις τοῦ νὰ ἀναμιγνύωνται εἴτε ἀπὸ κοινοῦ εἴτε ἰδιαιτέρως εἰς τὰς σχέσεις τῆς Α. Μ. τοῦ σουλτάνου μετὰ τῶν ὑπηκόων του, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διοίκησιν τοῦ κράτους του». Τὰ ἄρθρα 11, 12, 13 καὶ 14 ἐπραγματεύοντο περὶ τῆς οὐδετερότητος τῆς Μαύρης Θαλάσσης.

Ἐκτὸς τούτων, ἡ Αὐστρία, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία συνέταξαν ἰδιαιτέραν σύμβασιν, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 15 Ἀπριλίου, ἣτις περιελάμβανε τὰ ἑξῆς·

Ἄρθρον 1. «Αἱ ὑψηλαὶ συμβαλλόμεναι δυνάμεις ἐγγυῶνται, ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἐκάστη ἰδιαιτέρως, τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκεραιότητα τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους, αἰτινὲς εἰσιν ἐγγεγραμμέναι εἰς τὴν ἐν Παρισίοις τῇ 30 Μαρτίου 1856 συνομολογηθεῖσαν συνθήκην».

Ἄρθρ. 2. «Πᾶσα παράβασις τῆς ῥηθείσης συνθήκης θέλει θεω-